

seguretat industrial, de conformitat amb el que disposa la Llei 21/1992, de 16 de juliol, d'Indústria, la indicació de les condicions tècniques, de fabricació, muntatge, conservació i manteniment.

H) DOCUMENTACIÓ GRÀFICA

H.1. Pla d'emplaçament

S'utilitzarà fotocòpia dels plans existents en el planejament urbanístic de la localitat, i s'indicarà amb exactitud l'emplaçament de l'activitat o dels espectacles.

H.2. Accessibilitat i entorn

Pla de situació en el qual es grafiarà la instal·lació proposada i qualsevol altre element que dificulte l'accés de vehicles d'emergència a aquesta i a les edificacions del voltant i es fitaran les distàncies respecte a les façanes, la vorera, el mobiliari urbà, els arbres, etc., i s'indicarà la posició de la presa d'aigua municipal més pròxima, i tot això s'haurà de justificar en la memòria descriptiva.

S'elaborarà una ruta d'accessibilitat que garantisca l'entrada de vehicles d'emergència a la instal·lació i a les edificacions de l'entorn.

H.3. Distribució i superfícies

Els elements de la distribució interior previstos seran grafats: divisòries, mobiliari, barres de bar, ubicació d'elements sanitaris en cuines i lavabos, el sentit d'obertura de les portes, etc.

S'aportarà un pla de superfície on es remarcaran tots els elements i passos d'instal·lació.

H.4. Evacuació i instal·lacions

Les zones d'evacuació es grafaran en plans i es fitaran amplex de pas i els elements de protecció i d'enllumenat, amb indicació de l'alçada de col·locació.

H.5. Alçats i seccions

S'inclouran plans d'alçats i seccions tancats.

I) PLA D'EVACUACIÓ I EMERGÈNCIA

L'organitzador haurà de presentar i subscriure el Pla d'Evacuació i Emergència, amb descripció de les mesures a adoptar pel personal de seguretat en cas d'emergències.

DECRET 6/2002, de 8 de gener, del Govern Valencià, pel qual s'aprova el canvi de denominació del municipi de Guadalest per la forma en valencià el Castell de Guadalest. [2002/X236]

L'Ajuntament de Guadalest, en sessió de 9 de juliol de 2001, va sol·licitar el canvi del nom actual del municipi per la forma tradicional en valencià el Castell de Guadalest.

La Direcció General d'Ordenació i Innovació Educativa i Política Lingüística, de la Conselleria de Cultura i Educació, considera correcta en valencià la grafia el Castell de Guadalest.

La Llei 4/1983, de 23 de novembre, de la Generalitat Valenciana, d'Ús i Ensenyança del Valencià, disposa en l'article 15.1 que correspon al Govern Valencià determinar els noms oficials dels municipis de la Comunitat Valenciana.

En virtut de tot això, vist l'expedient instruït per l'Ajuntament de Guadalest, per a la modificació de la denominació actual del municipi per la forma tradicional en valencià el Castell de Guadalest, en què s'acredita el compliment de les prescripcions exigides en la legislació vigent, a proposta del conseller de Justícia i Administracions Públiques i després de la deliberació del Govern Valencià, en la reunió del dia 8 de gener de 2002,

DECRETE

Article únic

El municipi de Guadalest de la província d'Alacant, adoptarà la denominació tradicional en valencià el Castell de Guadalest. Les referències que a l'antic nom hagueren sigut realitzades pels òrgans de l'Estat i altres organismes públics s'entendran fetes, a partir de la publicació del present decret en el *Boletín Oficial del Estado*, a la nova denominació.

y seguridad industrial, de conformidad con lo dispuesto en la Ley 21/1992, de 16 de julio, de Industria, indicación de las condiciones técnicas, de fabricación, montaje, conservación y mantenimiento.

H) DOCUMENTACIÓN GRÁFICA

H.1. Plano de emplazamiento

Se utilizará fotocopia de los planos existentes en el planeamiento urbanístico de la localidad, indicando con exactitud el emplazamiento de la actividad o espectáculos.

H.2. Accesibilidad y entorno

Plano de situación en el que se grafiará la instalación propuesta y cualquier otro elemento que dificulte el acceso de vehículos de emergencia a ésta y a las edificaciones colindantes, acotándose las distancias respecto a fachadas, acera, mobiliario urbano, árboles, etc., y se indicará la posición del hidratante municipal más próximo, justificándose todo ello en la Memoria descriptiva.

Se elaborará una ruta de accesibilidad que garantice la entrada de vehículos de emergencia a la instalación y a las edificaciones del entorno.

H.3. Distribución y superficies

Se grafiarán los elementos de la distribución interior previstos: divisorias, mobiliario, barras de bar, ubicación de elementos sanitarios en cocinas y aseos, sentido de apertura de puertas, etc.

Se aportará plano de superficie, acotando todos los elementos y pasos de instalación.

H.4. Evacuación e instalaciones

Se grafiará en planos las zonas de evacuación, acotando anchos de paso y los elementos de protección y de alumbrado, indicando alturas de colocación.

H.5. Alzados y secciones

Se incluirán planos de alzados y secciones acotados.

I) PLAN DE EVACUACIÓN Y EMERGENCIA

El organizador deberá presentar y suscribir el Plan de Evacuación y Emergencia, con descripción de las medidas a adoptar por el personal de seguridad en caso de emergencias.

DECRETO 6/2002, de 8 de enero, del Gobierno Valenciano, por el que se aprueba el cambio de denominación del municipio de Guadalest por la forma en valenciano de El Castell de Guadalest. [2002/X236]

El Ayuntamiento de Guadalest, en sesión de 9 de julio de 2001, solicitó el cambio del nombre actual del municipio por la forma tradicional en valenciano de El Castell de Guadalest.

La Dirección General de Ordenación e Innovación Educativa y Política Lingüística, de la Conselleria de Cultura y Educación, considera correcta en valenciano la grafía El Castell de Guadalest.

La Ley 4/1983, de 23 de noviembre, de la Generalitat Valenciana, de Uso y Enseñanza del Valenciano, dispone en su artículo 15.1 que corresponde al Gobierno Valenciano determinar los nombres oficiales de los municipios de la Comunidad Valenciana.

En virtud de todo ello, visto el expediente instruido por el Ayuntamiento de Guadalest, para la modificación de la denominación actual del municipio por la forma tradicional en valenciano El Castell de Guadalest, en el que se acredita el cumplimiento de las prescripciones exigidas en la legislación vigente, a propuesta del conseller de Justicia y Administraciones Públicas y previa deliberación del Gobierno Valenciano, en la reunión del día 8 de enero de 2002,

DISPONGO

Artículo único

El municipio de Guadalest, de la provincia de Alicante, adoptará la denominación tradicional en valenciano de El Castell de Guadalest. Las referencias que al antiguo nombre se hubieren realizado por los órganos del Estado y otros organismos públicos se entenderán hechas, a partir de la publicación del presente decreto en el *Boletín Oficial del Estado*, a la nueva denominación.

Contra el present decret, que posa fi a la via administrativa, escau interposar recurs contenciós administratiu davant de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana, en el termini de dos mesos comptats des de l'endemà de la seua publicació, de conformitat amb el que estableixen els articles 48, 109.c) i 107.3 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, en la redacció donada per la Llei 4/1999, de 13 de gener, i els articles 10, 14 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la Jurisdicció Contenciosa Administrativa. Tot això sense perjudici que els interessats puguem exercir qualsevol altra via que estimen oportuna.

València, 8 de gener de 2002

El president de la Generalitat Valenciana,
EDUARDO ZAPLANA HERNÁNDEZ-SORO

El conseller de Justícia i Administracions Públiques,
CARLOS GONZÁLEZ CEPEDA

Conselleria de Medi Ambient

DECRET 3/2002, de 8 de gener, del Govern Valencià, pel qual es declara el Parc Natural de la Serra de Mariola. [2002/280]

La confluència d'importants valors ambientals, paisatgístics i culturals que es produeix a la Serra de Mariola, i l'excepcional interès que aquesta confluència atorga a aquest espai natural emblemàtic, va motivar l'aprovació, mitjançant el Decret 76/2001, de 2 d'abril, del Govern Valencià, del Pla d'Ordenació dels Recursos Naturals de l'esmentada Serra. En el preàmbul d'aquest decret, es posen de manifest les característiques generals del territori objecte de planificació, alhora que es justifica la necessitat d'adoptar mesures de gestió activa dirigides a la seua conservació, en la qual la participació i implicació de la població de la Serra ha de representar un paper primordial.

La part central de l'àmbit territorial de l'esmentat Pla d'Ordenació dels Recursos Naturals, anomenat ja en el mateix document Parc Natural de la Serra de Mariola, alberga els valors ecològics, paisatgístics i culturals més rellevants i en millor estat de conservació. L'article 9 de la Normativa del Pla, que figura com a annex al Decret 76/2001, assenyala, en aquest sentit, que la figura d'espai natural protegit que s'estima més convenient aplicar a les zones de major valor ambiental de la serra de Mariola és la de parc natural. La descripció del límit del parc natural ocupa l'annex I de la Normativa del Pla d'Ordenació dels Recursos Naturals, a més d'aparèixer representada als plànols d'ordenació del mateix.

El sector per al qual es proposa la declaració com a Parc Natural inclou, al seu torn, tres àrees de característiques relativament homogènies, que venen a correspondre sensiblement amb les àrees anomenades en el Pla d'Ordenació dels Recursos Naturals com de Protecció Integral, Ecològica i Paisatgística. La primera d'aquestes unitats correspon bàsicament al sector nord-oriental de la serra, en el qual es presenten les màximes altures de la mateixa (Montcabrer, 1.389 m; Penyes Monteses, 1.352 m; Recingle, 1.256 m; Molló del Teix, 1.238 m, Comptador, 1.222 m, etc.), i on el paisatge es mostra com més abrupte, amb pendents molt notables, barrancs i cingleres. En aquesta zona es mantenen masses forestals d'elevat interès i s'hi presenten alguns dels enclavaments de major importància i singularitat dins la serra, tant des del punt de vista ambiental (Montcabrer, la Teixera, les ombries d'Agres i Alfafara, barrancs com la Quebrantà o el Cint, el naixement del Vinalopó, etc.) com cultural (amb caves com les d'Agres o la de Don Miguel, per exemple).

Una segona unitat representa el gros del sector sud-occidental de la serra, així com un àrea que envolta, a menors altituds, la citada al paràgraf anterior. En aquest cas, es tracta d'una zona de pai-

Contra el presente decreto, que pone fin a la vía administrativa, procede interponer recurso contencioso administrativo ante la Sala de lo Contencioso-administrativo del Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana, en el plazo de dos meses contados desde el día siguiente al de su publicación, de conformidad con lo establecido en los artículos 48, 109.c) y 107.3 de la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común, en la redacción dada por la Ley 4/1999, de 13 de enero, y los artículos 10, 14 y 46 de la Ley 29/1998, de 13 de julio, reguladora de la Jurisdicción Contencioso-administrativa. Todo ello sin perjuicio de que los interesados puedan ejercitar cualquier otra vía que estimen oportuna.

Valencia, 8 de enero de 2002

El presidente de la Generalitat Valenciana,
EDUARDO ZAPLANA HERNÁNDEZ-SORO

El conseller de Justícia y Administracions Públiques,
CARLOS GONZÁLEZ CEPEDA

Conselleria de Medio Ambiente

DECRETO 3/2002, de 8 de enero, del Gobierno Valenciano, de declaración del Parque Natural de la Sierra de Mariola. [2002/280]

La confluencia de importantes valores ambientales, paisajísticos y culturales que se producen en la Sierra de Mariola, y el excepcional interès que esta confluencia otorga a este espacio natural emblemático, motivó la aprobación, mediante el Decreto 76/2001, de 2 de abril, del Gobierno Valenciano, del Plan de Ordenación de los Recursos Naturales de la citada Sierra. En el preámbulo de este decreto se ponen de manifiesto las características generales del territorio objeto de planificación, al mismo tiempo que se justifica la necesidad de adoptar medidas de gestión activa dirigidas a su conservación, en la cual la participación e implicación de la población de la Sierra debe representar un papel primordial.

La parte central del ámbito territorial del citado Plan de Ordenación de los Recursos Naturales, llamado ya en este mismo documento Parque Natural de la Sierra de Mariola, alberga los valores ecológicos, paisajísticos y culturales más relevantes y en mejor estado de conservación. El artículo 9 de la Normativa del Plan, que figura como anexo al Decreto 76/2001, señala, en este sentido, que la figura de espacio natural protegido que se estima más conveniente aplicar a las zonas de mayor valor ambiental de la Sierra de Mariola es la de parque natural. La descripción del límite del parque natural ocupa el anexo I de la Normativa del Plan de Ordenación de los Recursos Naturales, además de aparecer representada en los planos de ordenación del mismo.

El sector para el cual se propone la declaración como Parque Natural incluye, a su vez, tres áreas de características relativamente homogéneas, que vienen a corresponder sensiblemente con las áreas llamadas en el Plan de Ordenación de los Recursos Naturales como de Protección Integral, Ecológica y Paisajística. La primera de estas unidades corresponde básicamente al sector nororiental de la sierra, en el cual se presentan las máximas altitudes de la misma (Montcabrer, 1.389 m; Penyes Monteses, 1.352 m; Recingle, 1.256 m; Molló del Teix, 1.238 m, Comptador, 1.222 m, etc.), y donde el paisaje se muestra como más abrupto, con pendientes más notables, barrancos y riscales. En esta zona se mantienen masas forestales de elevado interès y se pueden encontrar algunos de los enclaves de mayor importancia y singularidad dentro de la sierra, tanto desde el punto de vista ambiental (Montcabrer, la Teixera, las umbrías de Agres y Alfafara, barrancos como la Quebrantà o el Cint, el nacimiento del Vinalopó, etc.) como cultural (con «caves» como las de Agres o la de Don Miguel, por ejemplo).

Una segunda unidad representa el grueso del sector suroccidental de la sierra, así como un área que la rodea, a menores altitudes, la citada en el párrafo anterior. En este caso, se trata de una zona de